

laa til Grund for Vedtagelsen af hint Forslag. Det, man vilde den Gang, var en Jordvurdering, som var i stor Stil det samme som de Prøvevurderinger, der allerede havde været afholdte. Disse Prøvevurderinger havde i sin Tid givet et ikke tilfredsstillende Resultat, hvor megen Energi der end var anvendt paa selve Vurderingen. Man var fra ingen Side tilfreds med Resultatet, og det er derfor ogsaa ret naturligt, at man kom til den Tanke at forsøge en almindelig Jordvurdering som Prøvevurdering over det hele Land, ikke saaledes, at det skulde blive en Vurdering, der direkte skulde kunne lægges til Grund for en Jordskyld, men saaledes at man opnaaede en Vurdering, hvorfra man kunde danne sig en bedre Opfattelse af, hvordan Forholdene omkring en Jordskyld vilde komme til at ligge. Hvis man nu fastholdt Ordet „Jordstykket“, saa at der altsaa her i Paragraffen kom til at staa „under Hensyn til Jordstykkets Beskaffenhed og Beliggenhed“, kunde man let komme til at mene, at det var den gennemførte Jordvurdering, der her var Tale om, den i alle Enkeltheder gennemførte Jordvurdering, og jeg maa sige, at det er min Opfattelse, at en saadan Jordvurdering vilde ikke kunne iværksættes sammen med den almindelige Ejendoms-skyldvurdering, ikke samtidig med den, ikke i samme Tidsrum som den. Medens man tør gaa ud fra, at en Ejendoms-skyldvurdering som den, der her er Tale om, skal kunne gennemføres i næste Aar og kunne lægges til Grund for Skyldens Beregning allerede fra 1. Juli, vilde, tror jeg, en saadan Vurdering, som der bliver Tale om, hvis man gaar til, hvad jeg vil kalde det enkelte Jordstykkets Vurdering, tage meget længere Tid, men den vilde heller ikke være en Prøvevurdering. Jeg tror, alle er enige om selve Opfattelsen af Sagen, om hvad det er for en Vurdering, man skal til, og om selve Udtrykkenes Anvendelse. Det er, om jeg saa maa sige, Prøvevurdering A, der er Tale om, og for min Skyld kan altsaa ogsaa Ordet Jordstykkets meget vel indføres igen, men jeg vil kun nødig have det staaende der, hvis nogen deri skulde se noget mere end andre. Jeg vilde ikke gerne have Affattelsen saadan, at man bagefter kunde sige til Finansministeriet og Vurderingsmyndighederne: Det er ikke udført, det, der staaer der i Loven, for der staaer „Jordstykkets“, og det maa vel i den Sammenhæng betyde hvert enkelt Jord-stykke det hele Land over. Det har in-

gen ment, og det er derfor efter min Mening ikke rigtigt, at det Ord staaer i Lovforslaget. Ganske sikkert vil de forskellige Dele af en stor Ejendom vurderes forskelligt, men det har ikke været Meningen, at man ved hver Gaard her i Landet skulde forsøge at inddelle denne i forskellige Stykker, som vurderes. Dette er altsaa Grunden til den Forandring, der her er foretaget, og jeg henstiller til det høje Ting, naar man ellers er enig om Sagen, da ikke at medtage Ordet „Jordstykkets“, men fra min Side skal der naturligvis ikke være noget i Vejen for, at det indføres igen, dersom man vil holde sig til de tidligere vedtagne Udtryk og man altsaa er enig i Sagen.

I § 2 bestemmes det, at den Omvurdering, som ifølge Ejendomsskyldloven skulde finde Sted i første Halvaar af 1916, bortfalder. Det er en selvfølgelig Bestemmelse; naar man gaar til den almindelige Vurdering, vil den aarlige Omvurdering være unyttig.

§ 2 indeholder det nye, at man foreslaar at gaa bort fra den lange Periode mellem Vurderinger og i Stedet fastsætte en kortere. Efter Loven skal Vurderingerne finde Sted hvert 10de Aar. I det Lovforslag, der blev vedtaget af Folketinget for 2 Aar siden, var man inde paa, at det burde være hvert 5te Aar, men ved Finanslovens første Behandling fremkom der fra det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) en Henstilling om at gaa til en endnu kortere Vurderingsperiode. Jeg havde allerede nævnt, at jeg meget vel kunde gaa til en Vurdering hvert 4de Aar; det ærede Medlem sagde da, at han ogsaa kunde anbefale Vurdering hvert 3die Aar. Spørgsmaalet om en saadan Vurdering hvert 3die Aar rejstes i øvrigt allerede ved det tidligere Lovforslags Behandling i 1913 af forskellige ærede Medlemmer, deriblandt det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), og jeg kan endvidere anføre, at Overskyldraadet ved Indberetning til Finansministeriet allerede for længere Tid siden har været inde paa, at man skulde gaa til en tre-aarig Vurdering. I Overensstemmelse hermed gaar Lovforslaget ud paa, at der skal finde en Vurdering Sted hvert 3die Aar, ganske sikkert saaledes, at der saa ingen Omvurdering finder Sted i denne Periode, undtagen naar den forlanges af Ejeren eller Brugeren, saaledes som Udtrykkene er i selve Lovforslaget. Og derved synes der intet at være at risikere. Den Mulighed kan alt-